

tap neil taiwaafnib, ninf kulla fibbenib neil nautap, ninf tullesest neil lautap, et nä ei pea pelgama! Ent kurjateggijat ta ähwärdas: ta tõs-  
tap omma reiwa alt üts tuhhat silma ülles, ta lautap omma latternat, ja astup tälle järgi, et ta ta mahha pörrutas, ninf omma warjo alla saas.

Näts! kes saäl tulles, kes saäl tõttap? Rõs-  
mo-häle hõllisewa, lillilehhe liguwa, rätti-were weretawa, illo-ehete helletawa! Neitsikenne, näts, sa ollet, sõssarale jõwwat mannu jo! Jo ta leina-  
reiwa waowa, jo ta pösse rõmun paistawa, sõs-  
saritse heitke kokko! Just niüd Essa hääle ta hei-  
kap ärra jälleke; ninf ta lähhep, langep; weap,  
woop; kõnnip, kaop!

Moišta, moišta, mes se sõssar,  
Kõsta, kõsta, kes se tõine?

Kõstus: minna moišta melega,  
minna kõsta kelega:

Päiw om illus neitsikenne, rättis om tal  
taiwa-weer, ninf sinnitse täl pilwe-sidi, kul-  
la-kroni preets täl päiwa-paiste, walgereiwa  
päiwa-walgus. Ta toidap meid ninf rõmus-  
tap, ninf kui jo õddangule lät, sis pimmetas  
kui kurbussen, ninf kaste lammep pissarin, ja  
näts, kui õene sõssar mannu jõwwap, sis waop  
essi alla, ninf õddangune haggõ paistap,  
rätti werest weel, ja helletap ta illo-ehetist.

Om tõine neitsi; ta uinotap kii päiwa wai-  
wa, ta kattap maad ninf ilma. Ne kulla fibbene

ne omma taiwa-tähhe, ninf ku se om se tulli,  
mes saäl paistap, et taiwa afne wallal, ninf Essa  
holel maggame! Ent kurjale om tuhhat silma  
taiwa-tähhe, ja ku, kui lattern om täl järren,  
ninf hirmotap ja nautap, et üllewäst iks Essa essi  
näep. Õene pimmedus, se om se leina-reiwas,  
mes mahha waop, kui wastne päiw jo jõw-  
wap, ninf hao walguš werretap, ninf jir-  
go kesse laulawa ja lehhe kesse liguwa.

Ni om sis õ ninf päiw se sõssaritse paar, kes  
tõine tõise järren kõnniwa, ja kokko iggawel ei  
anna.

Küssi: Kes ommawa ne nelli kõwwa meest

Ke murretsewa ilma eest:

Üts sõõp ninf neeld iks allati,

Ninf täutmata joop tõine.

Se kolmas joosk ilm otsani,

Ninf häleta weel laulap neljask?

Kõsta: Tulli om se näljane

Toidota ta kistup!

Ninf ma, se joop ilm täutmata,

Ja wessi joesep nautmata

Ninf tuul, se puhkap häleta!

Mes se om: teggija ei tahha

tõstjale ei jä

ostjale ei lä

Ninf perrandaja pälegi

Ei tija temmast middagi.

Kõsta: koolja kirst.